

Sygn. akt IV CSK 583/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa E. W. Spółki Akcyjnej
przeciwko A. P.

w Ś.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 lutego 2014 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) oddala wniosek pełnomocnika pozwanej o przyznanie zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanej A. P. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 czerwca 2013 r. zasądającego – zgodnie z żądaniem pozwu – od pozwanej na rzecz powódki E. W. Spółka Akcyjna w Ś. kwotę 117.428,07 zł wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu czynszu najmu lokali wynajmowanych pozwanej.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwana A. P. wniosła skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z zawartym w ustawie wyłączeniu (art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c.), w sprawach o czynsz najmu skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Nie ulega wątpliwości, że powódka E. W. Spółka Akcyjna w Ś., tak formułuje swe roszczenie procesowe i to decyduje o rodzaju sprawy. Na tak ukształtowany rodzaj sprawy nie ma natomiast wpływu charakter zarzutów, którymi broni się pozwany. Jeżeli zatem przedmiotem żądania pozwu jest zasądzenie określonej kwoty tytułem czynszu najmu na podstawie łączącej strony umowy najmu i taka jest podstawa faktyczna i prawna rozstrzygnięcia Sądu, to jest to sprawa o czynsz najmu, w rozumieniu art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c., bez względu na rodzaj i charakter zarzutów, którymi bronił się pozwany (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 1999 r. III CZ 9/99, z dnia 3 lutego 2012 r. I CZ 4/12; z dnia 12 maja 2011 r., I CSK 679/10, niepubl; z dnia 5 kwietnia 2012 r. II CSK 562/11, niepubl. a także niepublikowane postanowienia z dnia 2 października 2014 r. IV CSK 71/14 oraz z dnia 8 października 2014 r., IV CSK 194/14).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c.

Wniosek pełnomocnika o zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanej w postępowaniu kasacyjnym został oddalony. Wniesienie skargi kasacyjnej niedopuszczalnej z mocy ustawy nie może zostać uznane za udzielenie pomocy prawnej i nie uzasadnia przyznania od Skarbu Państwa wynagrodzenia ustanowionemu przez sąd pełnomocnikowi (tak też Sąd Najwyższy

w postanowieniach z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSCN 2008, nr 3, poz. 41; z dnia 18 grudnia 2007 r., III CSK 336/07, niepubl.; z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSCN-ZD 2011, nr C, poz. 72).